
Minneord

OSS IMELLOM

GORM HANSEN

Mikrobiologisk institutt, Rikshospitalet

ØYSTEIN WENDELBO

Seksjon for infeksjonssykdommer, Haukeland Universitetssjukehus

Vår kjære venn og kollega Jan Bacher Christensen døde 28. august, bare 50 år gammel. Han fikk en alvorlig kreftdiagnose ved påsketider, men dødsbudskapet kom likevel overraskende.

Jan ble født i Porsgrunn, der han også vokste opp. Etter endt medisinstudium i Bergen jobbet han en kortere periode ved Medisinsk avdeling, Haukeland Sykehus og som marinelege før han i 1985 reiste nordover til Regionsykehuset i Tromsø, nå Universitetssykehuset Nord-Norge, hvor han gjennomførte utdanningen i hovedspesialiteten indremedisin. Senere ble han den første B-gren-kandidaten som gjennomførte utdanningen i infeksjonsmedisin i Tromsø. Etter endt utdanning overtok han stillingen som seksjonsoverlege ved seksjon for infeksjonssykdommer.

Jan var en flink fagmann med genuin interesse for sitt fag. Han hadde nærmest en fotografisk hukommelse som han var berømt for. Jan var meget oppofrende med stor arbeidskapasitet og var alene infeksjonsmedisiner i de tre nordligste fylkene i mange år. Han var seksjonssjef med ansvar for sengepost, stor hiv-poliklinikk med 90 – 100 pasienter, tilsynsvirksomhet for et regionsykehus, undervisning og veiledning for utdanningskandidater, studenter og helsepersonell innen infeksjonssykdommer. Videre hadde han i prinsippet endelt telefonvakt. Pga. rekrutteringsproblemer av spesialister i infeksjonssykdommer til Tromsø var Jan uunnværlig og fikk for eksempel ikke tatt ut overlegepermisjon. Summen av Jans funksjoner og det at han aldri klarte å si nei, var slitsomt og i perioder var det synlig. Nord-Norge skylder Jan mye.

Vi som fikk deler av vår grenspesialisering i infeksjonsmedisin ved Regionsykehuset i Tromsø, opplevde Jan både som en god venn og som en god faglig støtte. Han var lett å samarbeide med og hadde en uformell og inkluderende lederstil. Vi var i den privilegerte situasjon å være utdanningskandidater under Jans ledelse og nøt derfor fruktene av hans hukommelse og fortellerglede blandet med en pikant sans for det

obskure og evnen til å sette infeksjonsmedisinen inn i en kulturell og historisk kontekst. Han kunne som ingen andre vi har truffet, berette i detalj om kriger vunnet, kriger tapt og kulturer som var gått til grunne forårsaket av mikrobenes virke.

Jan var en sammensatt person. Av hans egenskaper vil vi først og fremst trekke frem at han var et snilt menneske. Alltid i godt humør og velvillig. Han snakket aldri negativt om andre mennesker. Det var med stor sorg vi mottok meldingen om Jans død, og våre tanker går til hans nærmeste.

Publisert: 1. desember 2005. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 14. juli 2026.